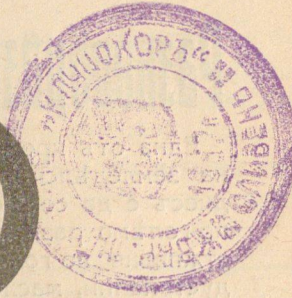

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Младитъ - утрешния денъ

Къмъ тѣхъ, къмъ младитъ, се правятъ укори, сияятъ се хвалби или се величае въ тѣхното лице утрешния денъ на народа, бждащето на държавата.

Щедростъ въ думи, укори и похвали.

И приспано чувство занеизпълненъ дългъ къмъ истинското и надеждно *утре* на народа.

Много се говори. И много се пише — за младежта.

Готвѣха ѝ се нѣкакви форми за организираностъ. Издаваха се окръжни. Млади карьеристи и стари духове си въобразяваха наивно, че младежта ще трѣгне въ кракъ следъ тѣхъ, следъ подписитъ имъ, сложени въ нѣкоя брошура или ефектно „окръжно“, отправено къмъ „българската младежъ“. Но излъгаха се така жалко, както и „партийнитъ водачи“, които мислѣха, че съ нѣколко хиляди надници и частно-секретарски мѣста, ще иматъ подъ краката си гранитния корпусъ на здравата българска младежъ.

Еднитъ останаха съ тѣжната лъжа на Донъ Кихота, а другитъ — грѣшници безъ изкупление всрѣдъ сивотата на обществения животъ.

А пропастьта е още открита. И дългътъ зове.

Какъ ше се разумно национализира, какъ ше се обществено превъзпита, какъ ше се организира силата на грядущитъ поколѣния на новата българска държава? — ето въпросътъ — въпросъ жизненъ, цѣло бждаще, компасътъ за утрешния денъ.

Предъ младитъ българисти открита цѣла епоха. Тѣ — съ своя общественъ моралъ, съ личнитъ си дарби и съвѣрата въ голѣмото си и неизбѣжно предназначение, ще осмислятъ тази епоха. А съ своята сила — ще осъществяватъ утрешния свѣтълъ денъ на държавата и на народа.

Къмъ тѣхъ, къмъ младитъ, къмъ утрешния денъ — сж погледитъ на България. Отъ тѣхъ очаква тя близкитъ и здрави ковачи на своята сждба.

Пжтя на младитъ е откритъ, и неизпълненъ, обаче, и обществения дългъ къмъ тѣхъ. За това нека тѣ — самитъ млади — утрешнитъ българисти — ковачи, сами да трѣгнатъ изъ своя пжтъ — пжтъ на творчество и градежъ, да изпълнятъ своя дългъ — да потърсятъ и да взематъ дължимото имъ отъ общество и държава — за свѣтлото бждаще на българския народъ

Георги П. Арnaudовъ

ОБЩИНСКИ БЮДЖЕТИ

Поводъ за тия редове ми даде хубавата статия отъ уважаемия г. Проф. Д. Табаковъ, печатана въ по-миналия брой на вестника на тема—Бюджетни проблеми. Ше се спра само на една страна отъ повдигнатия въпросъ — проблемата за общинскитъ бюджети, — единъ въпросъ, който днесъ се налага да се третира съ оная загриженостъ, която да отговаря на грамадното обществено значение, което той има. Общината — селска и градска, престана отдавна да бжде само административна единица. У насъ, па и другаде животътъ изнася ежегодно все по нови обществени функции и задължения на общинитъ. Днесъ тѣхнитъ длъжности не сж само да регистриратъ гражданското състояние на своитъ членове, или да водятъ редовни избирателни списъци. Действителността и логиката на нѣщата възложиха на нашата община редица социални, икономически, културни и благоустройствени цели. Нѣщо повече, днесъ ние сме свидетели на сублимната задача и усилия на всѣка общинска управа да се грижи и да счита за свой първостепенъ дългъ за всестраното стопанско повдигане и подобрене поминъчнитъ условия на своитъ граждани. Въ това отношение у насъ задълженията на общинитъ се движатъ по две линии: едни, които самия животъ налага, и други, които се джироваватъ отъ самата държава,

безъ всѣкога да се държи смѣтка за издържливостта и обективната възможностъ на общинскитъ финанси. Така, почти всички закони изъ областта на социалното законодателство създаватъ министерски заповѣди, правилници на държавни и автономни учреждения да не говоримъ, създаватъ се дори тяжести за общинитъ въ форма на императивни пожелания и съ конгресни резолюции. И тогасъ, до като службитъ и задълженията на общинитъ растатъ въ темпъ, безъ мѣрка, тѣхнитъ права относно сръдства сж малки, а колкото ги има — илюзорни, относителни и най-важното, въ резултатъ недостатъчни. По-голѣма частъ въ грамадното си мнозинство, може би, съ изключение само на нѣкои общини, останалитъ не притежаватъ доходни частно-стопански приходи, а колкото ги иматъ по инвентаръ и бюджетъ, тѣ сж не доходни. Отъ друга страна самитъ публично-правни приходи, макаръ създадени съ законъ за всички общини, сж тѣй относителни и инцидентни, че нѣкжде ги има въ изобилие, а нѣкжде ни поменъ отъ тѣхъ. Напримѣръ — поземелния данъкъ, данъкъ сгради, акцизитъ върху захарни, парфюмерийни издѣлия, върху кината (отнетъ преди нѣколко дни, за усилване на фонда учителски заплати), разнитъ врѣхнини, за нѣкои общини действително съставляватъ изобилни сръд-

ства, а за други сж само праздна мечта, изразена съ законъ. Едно друго тежко бreme, което виси като Демоклиевъ мечъ, върху сръдствата на общината, това е процентното облагане брутнигъ приходи за смѣтка на държавното фондово стопанство — чл. 117 отъ З. Г. О. и чл. 112 отъ З. С. О., едно облагане, изразено на обикновенъ езикъ върху оборота. Въпросъ върху основата на това облагане не става, това е предметъ на теория, справедливостта обаче изисква да се подчертае, че този облогъ е твърде неравномѣрно разпредѣленъ, че начина, по който се прилага, не издържа критика отъ гледището на финансовото право. Процентитъ на облаганята сж en bloc, както върху приходитъ, които получаватъ общинитъ, като данъци, така и върху приходитъ, които получаватъ отъ своитъ имоти и предприятия, безъ да се приспадатъ експлоатационни разности. Безспорно, че този начинъ на облагане общинитъ за набавяне сръдства на държавното фондово стопанство е лесенъ, но той е несправедливъ и най-важното, той сжва всѣка творческа дейностъ, а като обектъ на облагане е несъстоятеленъ. Общо казано, въ финансово отношение днесъ нашата община — градска и селска се задущава и се гърчи въ конвулсиитъ на една невъзможностъ да отговори на ония широки задачи, които законитъ и нуждитъ на живота ѝ налагатъ. Ето защо облекчаване на общинитъ, било чрезъ стимулиране, или създаване на сигурни приходни източници, или пъкъ намаление задълженията имъ, е въпросъ, който се налага все по настойчиво и отъ чийто правилно разрешение, ще зависи участъта и просперитетата на българската община.

Ст. Генчевъ.

ПРОВИНЦИАЛЕНЪ журналистъ

Въ гр. Търговище (Ески-Джумая) излиза вестникъ „Провинциаленъ журналистъ“ — издание на Съюза на журналиститъ въ България. Редактирането на вестника е умѣло и прави честь на колежитъ отъ гр. Търговище. Не само технически, но и по съдържание „Провинциаленъ журналистъ“ е единъ отъ най-добре списанитъ български вестници. Едва ли културна София може да се похвали съ много издания, които биха могли да съперничатъ на „Пр. журналистъ“, въ страницитъ на който сж намѣрили изразъ разбиранята, по общественитъ въпроси, на културния провинциалистъ и творческитъ дарования на млади поети и писатели.

Редакцията на „ИЗТОКЪ“ препоръчва „Провинциаленъ журналистъ“ на читателитъ си и пожелава още по-голѣми успѣхи на колежитъ отъ гр. Търговище.

ДОМОГВАНИЯТА

Не е ли достатъченъ и разходитъ да отговарятъ удара, нанесенъ на общината ни съ отнимането на венския данъкоплатецъ. Часть отъ приходитъ ѝ за Държавата, липсватъ ни като че ли доказателства за опросяването на Сливенското гражданство и невъзможността му да изпълни елементарнитъ си финансови задължения къмъ общината, не се ли вижда че почти 50% отъ приходите на общината за персоналъ и 30% за фондове и да за изнемогващия Сливенски данъкоплатецъ, кои неофициални пжтища отъ различнитъ професии и занятия натрапването и въстановяването на съкратени висши длъжности въ общината? Професионалниятъ егоизъмъ на ръководнитъ служби тукъ и въ София е стигналъ до тамъ, че ако наистина се налагатъ съкращения, това да става за смѣтка на нишия персоналъ.

Вестникъ „Изтокъ“ давайки изразъ на общественото мнение въ града, познавайки добре хала на своитъ съграждани, оправданява въпроса за направенитъ съкращения, защото прозираше въ новия общински бюджетъ една основна мисълъ: „Чинувническиятъ персоналъ

на податнитъ сили на Сливенската община да се подчертае, че данъчното бreme е тежко и че при наличността на 75% отъ фамилиитъ съ призната бедностъ, чакащи подкрепа отъ държава и община, налагатъ се още намаления на разходиятъ бюджетъ.

Каква горчива изненада за изнемогващия Сливенски данъкоплатецъ, който неофициални пжтища отъ гато дочуваме, че се прави натискъ отъ горе да се възстановятъ нѣкои виши съкратени служби. съдействию имъ се отъ тукъ, даже има поети ангажиментеи. Аргумента, че службата ще страда, е най-несъстоятелниятъ, защото никой не е унищожилъ, тогасъ, когато тоя, който ще подпомагаме и за когото е създадена службата, е фактически унищоженъ.

Управа и съветъ иматъ върховното задължение: — твърдо да остояватъ на правенитъ съкращение и не се поддаватъ на внушения, недържачи смѣтка за реалнитъ възможности на Сливенския данъкоплатецъ.

Д-ръ Атанасъ Измиревъ

нѣма да приема на именния си денъ.

Г-ца ТОДОРКА ТОДОРОВА

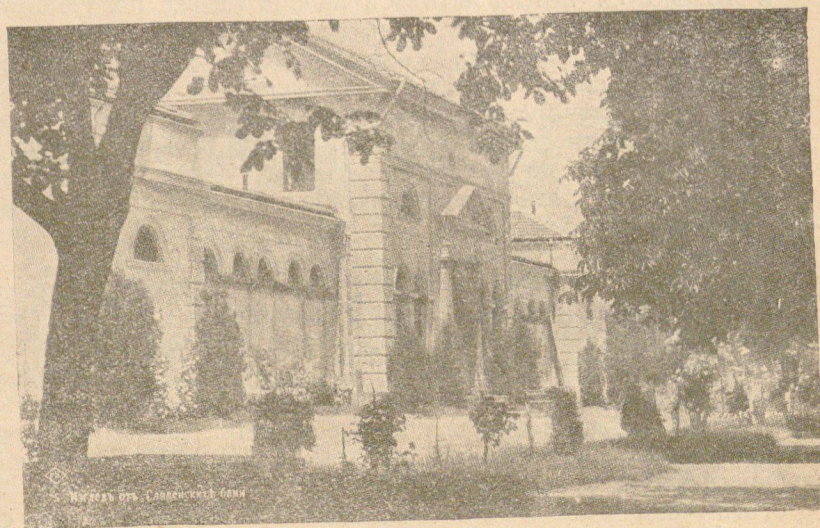
и Г-нъ Поручикъ АПОСТОЛЪ ДѢДОВЪ
ще се вѣнчяатъ

на 26 т. м. въ 2 1/2 ч. следъ, въ църквата „Св. Богородица“ — Сливенъ.

Поздравленията се приематъ въ Военния клубъ. Настоящето замѣня отдѣлни покани.

Зжболѣкарътъ Д-ръ Мих. Йордановъ

се завърна и почна редовна работа

СЛИВЕНСКИ МИНЕРАЛНИ БАНИ

ХРОНИКА

Завчера и вчера сж починали — майката на нашия редакторъ г. Петъръ Димитровъ — Стефанка Д. Келова, и баба му — Иванка Ив. Рохова. Редакцията на в-ка ни взема искрено участие въ скръбта на своя редакторъ и поднася своитѣ съболезнования къмъ дълбоко опечаленитѣ.

„Изтокъ“.

Отъ 1. I. 1936 г. общината събира кланничнитѣ такси по новия размѣръ.

Министерството на Народното стопанство е издало заповѣдъ за озаконяване седмичнитѣ пазари въ града, а така сжщо за есенния и пролѣтентъ панаири.

Получени сж въ общин. управление Упътвания за безплатнитѣ ученически трапезарии — отъ бившия обл. директоръ г. Руси Русевъ.

Крайния срокъ за подаване декларациитѣ за лозя, маточници и овощни градини е до 20. II. 1936 год. Неспазилитѣ тоя срокъ губятъ право на обезщетение при евентуални вреди и загуби.

Съ новия законъ за засилване приходитѣ на фонда „Учителски заплати“ на Слив. община се отнематъ около 700,000 лева отъ редовнитѣ приходи.

Предстоящо е ремонтирането и приспособяването на макаронената фабрика за втори областентъ затворъ. Въ него ще бждатъ настанени нови 1000 арестанти.

Нашитѣ съграждани о. з. полковницитѣ Никола Христовъ и Трифонъ Пѣевъ сж произведени въ чинъ о. з. генерали.

Въ Петъкъ се е събрала техническа комисия подъ председателството на г. кмета арх. Козаровъ, която е установила окончателно плана за начина, по който ще се работи, да се изкара вода за оросяване на Краставо поле. Въ следующия брой ще публикуваме протокола на комисията.

Отъ 23 т. м. Бълг. Земл. Банка се връща къмъ старото работно време: 8 — 12 часа и 15 до 18 часа, въ Сжбота банката ще работи отъ 8 до 13 ч.

Крайно тягостно впечатление прави на гражданството, че заинтересованитѣ служебни лица правятъ всичко възможно да се възстановяватъ съкратенитѣ ветеринарентъ лѣкаръ и лесничей при общината. Последната изнемогва финансово, и нѣма защо чрезъ постъпкитѣ си да дразнятъ и безъ това наболѣлата душа на данѣкоплатеца.

Общинскиятъ бюджетъ поради отнетитѣ приходи на общината ще се ревизира наново.

Изработва се новъ планъ на градскитѣ гробища. При новия планъ се предвижда всички гробища-български, арменски, еврейски, турски—да бждатъ събрани наедно. На гробищата по плана се дава парковъ видъ.

Нашиятъ съгражданинъ г. Инж. Дим. Каракостовъ, досегашентъ кметъ на гр. Бургасъ, е назначентъ за гл. директоръ на Благоустройството.

Следъ г. проф. П. Стояновъ, отъ името на народния университетъ при Б.Н.Ч. „Зора“ ще говорятъ г. г. професоръ Н. Долапчиевъ, нашъ съгражданинъ и членъ отъ управата на Сливенската дружба въ Со-

фия, и професоръ Д-ръ Ас. Златаровъ.

Сливенци ще иматъ възможността и удоволствието да чуютъ двама отъ нашитѣ най-големии учени и сказници.

На 23 т. м. Нѣмско-българското сдружение въ града, уреди вечеръ посветена на голѣмия нѣмски поетъ Хуго Фонтъ Хофмансталъ. Г-нъ П. Димитровъ говори за новата нѣмска лирика и по-специално за литературното дѣло на Хофмансталъ, следъ което лекторѣтъ—г. Гралъ—рецитира, съ голѣмо умѣние, една отъ най-художественитѣ творби на поета — Der Tod und der Tod-Безумецѣтъ и смъртѣта.

Презъ 1936 година ще се извършатъ нови оземлявания на малоземленитѣ и безземлени селски стопани въ Сливенска околия съ земи отъ фонда „Трудови земледѣлски стопанства“.

Очаква се съ настъпване на пролѣтѣта да пристигне землемѣрната бригада, която ще извърши подготвителната работа въ връзка съ оземляването.

На 7. II. т. г. изтича срокѣтъ за плащане третата вноска отъ лихвитѣ на длъжницитѣ получили облекчение по задълженията си.

Припомняме тая дата, защото голѣма частъ отъ тия длъжници сж пропуснали да внесатъ първитѣ две вноски, и независимо отъ 4% лихва, която ще плащатъ върху закъснѣлитѣ вноски—рискуютъ да загубятъ даденото имъ облекчение и да платятъ цѣлия дългъ наведнажъ на погасителната каса, следъ месечно предупреждение отъ страна на последната.

Назначена е комисия въ съставъ пом. кмета Таушановъ, геолога-почвоведъ Н. Пушкаръ, общинскитѣ съветници, околийски агрономъ Ст. Стефановъ, лесничей К. Бояновъ, Ст. Демиревъ и лозаря пениристъ Ив. Докторовъ, на която е възложена да изработи условията, при които ще се отдава парцели отъ краставо поле за лозя, овощни градини, ниви и др. Въ най-скоро време ще се свика общинския съветъ да опредѣли окончателно поемнитѣ условия.

Д-ръ Ат. Самоковлиевъ

специалистъ по ушни-носни-гърлени болести

се установи въ гр. Сливенъ ул. Д-ръ Стоиловъ № 16.

(Татаръ-мезаръ, бивш. див. бца)

Излѣзе отъ печатъ СТИХОСБИРКАТА ОТЛОМКИ

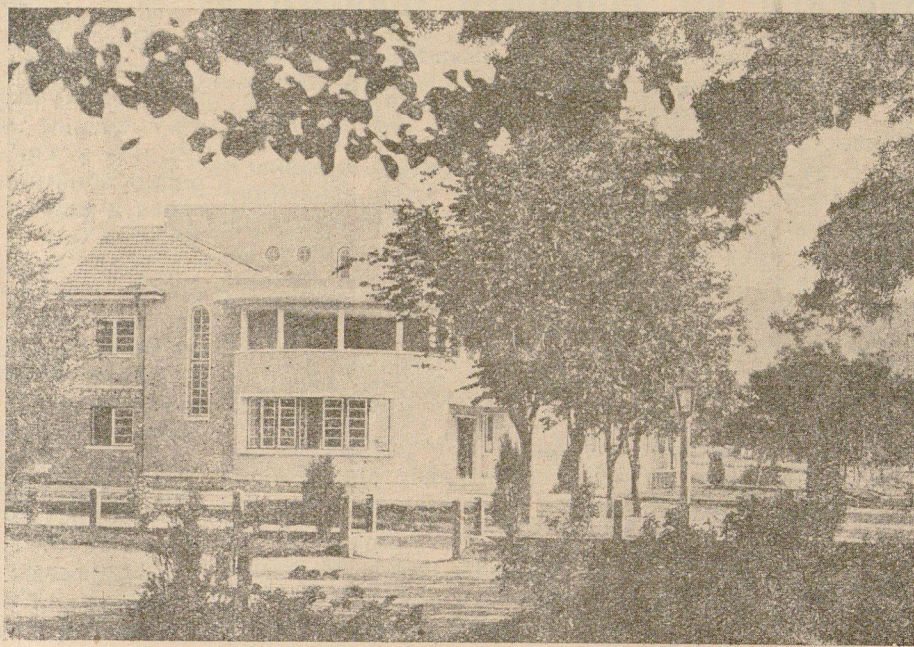
лирически пѣсни

отъ Илия Цековъ

Цена 12 лева

Книгата се намира въ всички книжарници въ Сливенъ.

СЛИВЕНСКИ МИНЕР. БАНИ

БЕЗПЛАТНИ БАНИ ЗА СЕЛЯНИТѢ

Воѣки понеделникъ отъ 15 януарий до 31 мартъ селянитѣ отъ сжседнитѣ села на Сливенскитѣ минерални бани могатъ да се къпятъ безплатно.

ОБЩЕСТВЕНО МНЕНИЕ

То е висшата държавна институция, която стои надъ всички други институции въ държавата.

Главна и основна нейна целъ е общественото благо, върховнитѣ интереси на държавата. За обектѣ тя има фактитѣ, дѣлата на общественитѣ дейци и държавнитѣ ръководни фактори.

Общественото мнение е въ тѣсна, органическа зависимостъ отъ съзнанието. Тамъ дето съзнанието на гражданитѣ липсва, не може да се говори за общественото мнение. Не че такава нѣма, но то не се проявява въ она видъ и характеръ, за да упражни нужното въздействие върху общественитѣ проявления. Съзнанието е голѣма морална сила, която възбужда и вълнува обществената съвестъ, създава общественото настроение и извиква енергични протести противъ всѣка неправда и беззаконие. Така то влияе върху правилния вървежъ на държавното развитие и напредѣка на нацията. Противъ неправдитѣ неговото възмушение е стихийна сила, която помита немилостиво виновницитѣ и пакостницитѣ на наро-

големии общественици. Това внесе смутъ въ обществото и извика революционно движение. Нѣкои отъ намѣсенитѣ имена поискаха анкети, за да се оправдаятъ предъ обществото, други се самоубиха, за да не носятъ клеймото на позора.

У насъ, дето гражданското съзнание е тѣй слабо развито и дето ставатъ не малко афери—по-малки или по-големии, дето ставатъ национални катастрофи, общественото мнение ги посрѣща и изпраща равнодушно. Обществени дейци у насъ, които докараха катастрофитѣ на България, вмѣсто да си посипятъ главитѣ съ пепель и да не се явяватъ предъ очитѣ на обществото, иматъ безсрамие да излизатъ на обществено поприще съ претенции да заематъ и — о, морална провала! заематъ важни обществени постове, защото нѣма обществено мнение, което да имъ даде заслуженото качество. А и самитѣ тѣ сж тѣй малко чувствителни, тѣй малко уважаватъ своята честъ и достоинство, че не чувствуватъ унизителното си положение и презрителнитѣ погледи на обществото. Всичко станало за тѣхъ „роса роси“. Не е ли това липса на култура, съзнание и самоуважение?

Въ културнитѣ страни тоя родъ граждани обществото ги изключва отъ своята срѣда, игнорира тѣхното сжществуване, презира ги, не имъ подава, нито поема нечистивата имъ ржка, нито пъкъ ги поздравлява или приема поздравимъ. Така се наказватъ и ограничаватъ общественитѣ пакостници.

Така ли е у насъ?

Тоя въпросъ задава ли на читателя самъ да си отговори и да си помисли, какъ трѣбва да постъпва съ такива негодници. Той ги има и предъ очитѣ си въ града.

Д. Мирчевъ.

Продава се въ Варна мѣсто край морето при съседни: генералъ Савовъ и Чапрашиковъ. Справки и споразумѣния чрезъ Г. Гюлмезовъ - Сливенъ

Опредѣление № 33

Сливенския Областенъ Сждъ въ разпоредително заседание на 18. I. 1936 год.

ОПРЕДѢЛИ:

Допуща осиновяването на Енчо Йордановъ Атанасовъ, родомъ отъ село Гавраилово—Сливенска околия, отъ Петко Петковъ Георгиевъ и Таша Петкова Петкова двамата отъ сжщото село.

Настоящото опредѣление да се обяви, чрезъ залепване на опредѣленото въ сжда мѣсто, а сжщо да се обнародва въ „Държавентъ вестникъ“ и въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“ следъ представяне необходимитѣ такси.

Председателъ: Давидъ Николовъ

Членове: Генчо П. Койчевъ

Секретаръ: Петко Цоневъ д. чл.

Секретаръ: Ст. Караджовъ

Вѣрно съ оригинала, който не е обгербванъ и не подлѣжи на обгербване.

На Сливенския Областенъ сждъ

Секретаръ на Сжда: Б. Бъчваровъ.

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ ЯКИ

ПОЛУКОРАВИ по 10 лв.

при АСЕНЪ КАЛЧЕВЪ

Четете в „Изтокъ“